

Morán-Schultz, les bases i el referèndum

Les primeres escaramusses de la batalla de Torrejón

Les bases nord-americanes podrien ser rebatejades aviat amb la denominació, força més innòcua, de «Bases de l'OTAN» o, si cal, «Bases europees».

A. SOLÉ

provisional. I la xifra d'americans que pretenia evacuar l'administració González a temps per al famós referèndum, uns cinc mil, rebaixada a aproximadament un miler; això per començar.

85) donin tots dos categòricament per segur que el referèndum tindrà lloc al febrer?

Una de tres: o els documentats contactes socialistes i militars de Fleet Street han filtrat als angle-

única condició. Podien filmar, llevat de determinats racons estatègics, el que volguessin arreu de la base —fins i tot els avions de combat nord-americans dins els hangars, i l'interior de les oficines amb el personal ianqui uniformat i assegut davant les màquines d'escriure—, però de cap manera no podien sortir en el reportatge imatges d'americans amb armes de foc. Res de pilots ni de sentinelles; exclusivament, personal «administratiu». De cara als televidents europeus, el missatge implícit havia de ser que la base és espanyola.

¿Quina és, doncs, la situació concreta, segura, actual? La demanda espanyola que siguin reduïts els efectius americans, en l'actualitat uns dotze mil, esdevingué el darrer mes, per primera vegada, una petició governamental explícita, i fou formulada oficialment amb motiu de la visita de Reagan a Madrid. En termes pràctics, ara només afecta ja la base se Torrejón, en què se sap que l'equip socialista voldria aconseguir una reducció qualificada per espanyols i americans com a «considerable» (i que les nostres fonts avaluen, com indicàvem, en uns cinc mil, per bé que segurament tot acabi en uns mil).

Però, l'altre dia, a Estoril, Schultz va sortir amb un inesperat contraargument: va dir als espanyols que abans de comprometre's a cap reducció, per petita que sigui, els EUA necessiten conèixer per endavant el desenllaç del referèndum. Això mentre Morán encara mirava, mig astorat, d'establir, sense aparent resposta, quina pot ser la presència militar mínima que els americans consideren com a imprescindible.

Les bases, ¿nostres?

/ Arxiu

Les esperances de Morán de poder anunciar triomfalment una reducció d'efectius ianquis a un mínim de dues bases —les de Torrejón i Saragossa— quedaran, com a màxim, en una petita reducció de personal americà només en una base: la de Torrejón. La de Rota és intocable. Les rebaixes imposades per l'imperi als socialistes espanyols en l'actual fase secreta, però intensa, de regateig diplomàtic Washington-Madrid són matèria absolutament reservada, però serien substancials: per començar, ni un sol tancament, ni tan sols

D'aquestes i d'altres importants dades, bastant fiables, hem pogut assabentar-nos-en els darrers dies, entre l'interessat, per bé que comprensible, silenci que segueixen portant-se entre mans el PSOE i AP. Fins i tot, el mateix referèndum continua envoltat d'un cert misteri. Segons Felipe, la data és un extrem sense gaire importància, que, de tota manera, depèn de la de les eleccions gallegues. Tanmateix, ¿com s'explica aleshores que l'exigent editorialista del *Times* (11-6-85) i el no menys rigorós editorialista de *The Economist* (14-6-

85) donin tots dos categòricament falsa; o aquests ho han entès molt malament; o Madrid notifica a Londres (i a Washington) les dates de les autonòmiques abans que als mateixos autonòmics.

Tornant a les bases, una interessant confidència anecdòtica, reveladora de les angoixes socialistes del moment, de cara a aquest referèndum. Quan l'equip de rodatge de l'espai televisiu britànic *Panorama* va sol·licitar recentment a Madrid l'autorització per a filmar les instal·lacions militars de Torrejón, els van posar, curiosament, una